

3844/
953

ГЛАВА II.

Отстжплението на турцитѣ и бездействието на българитѣ на 13-и октомврий

Разпорежданията на дветѣ страни

Разпорежданията на Турското главно командуване

Главнокомандуващиятъ турскитѣ дей-
ствуващи войски, Назимъ паша¹⁾, на 12-и
октомврий тръгна съ щаба си по желѣзни-
цата отъ Цариградъ за Чорлу, обаче изве-
стията, получени отъ бойното поле, го принудиха да спре вечерята
въ Черкеской, кждето се установи и щабътъ му. Тукъ при-
стигна началникътъ на Щаба на Източната армия и му докладва
за положението. Следъ това главнокомандуващиятъ влѣзе въ
телеграфически разговоръ съ командира на III корпусъ, въ Виза.
Последниятъ донесе, че корпусътъ му се съсрѣдоточава въ Виза;
войниците сж гладни; застрелялъ седемъ души за непокорство
и грабежъ; изпратилъ единъ полкъ съ планинска батарея, кар-
течна рота и артилерийски коне, за да спасятъ изоставенитѣ
орждия, но едва ли е възможно това, защото е голѣма калъ;
трѣбва да се изпратятъ бърже храни отъ Черкеской съ всички
превозни срѣдства. Той се надявалъ въ 48 часа да събере кор-
пуса въ Виза. Духътъ и дисциплината и въ другитѣ корпуси
били твърде лоши; безредието не е последица отъ боеветѣ, но
се дължи на лошата организация и на лошото време; ако се

¹⁾ Официално Султанътъ бѣше главнокомандуващъ, а Назимъ паша — помощникъ
на главнокомандуващия. Въ действителность Султанътъ не се мѣсѣше въ действията,
а Назимъ паша командуваше действащитѣ войски и бѣше министъръ на войната;
за това ще го наричаме за краткостъ главнокомандуващъ, каквѣто бѣше въ действи-
телность.